

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' וארא ר"ח שבט תשפ"א

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס' 648

פנינים יקרים לפרשת השבוע וימי השובבים

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' (ו, ב) שמעתי ממורי (הבעש"ט) כי העושה מצוה גדולה או לומר תורה הרבה ומתפלל בכוונה, לא יכניס בלבו שום התפארות שהוא עשה זאת כי אם המלכות שנקרא "אני" היא עשתה זאת. משא"כ אם מתפאר לומר שהוא בעצמו זה אז גורם ח"ו שמסתלק י' מן האני ונשאר אן ודפח"ח.

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' (ו, ב) הנה דיוק המפרשים ידוע מדוע מתחיל בלשון אלקים המורה על מדת הדין ולאחר מכן ממשיך בלשון הויה המורה על מדת הרחמים. הרמז בזה הגם שנראה שהכל בבחינת גבורה ודין מכל מקום ויאמר אליו אני ה', האמת שהיא אמירה לשון רחמים ושם הו' שהוא רחמים. (וללוי אמר)

וארא אל אברהם וגו' ושמי לא נודעתי להם (ו, ג) פרש"י לא נודעתי במדת אמיתות שלי שעליה נקרא שמי ה' נאמן לאמת דברי שהרי הבטחתים ולא קיימתי. הענין הוא תוה"ק נקראת תורת אמת והיא נארגת מן הכ"ב אותיות ועם ה' אותיות מנצפך הרי כ"ז ויש י"ג אותיות מימין שמתחילים בא' ומסיימים בלמ"ד שהם אותיות א-ל בסוד מימינא חיי בחינת אל חי. ומשמאל יש י"ג אותיות המתחילים במ"ם סתומה ומסיימים בתיו אותיות מת בחינת ומשמאלא מתא והמ"ם פתוחה באמצע נוטריקון משה בסוד קו אמצעי לבטל המות שיהיה רק חיים על כל ישראל.

וישמע אלקים את נאקתם (ב, כד) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם וכו' (ו, ה) וידוע שנאקה היא בלב בלבד שהם בעצמם בקשו רחמים על דבר זה שנתרחקו מאתו יתברך שמו וצעקו על זה לו יתב"ש.

לכן אמור לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים וכו' (ו, ו) פירושו אמור לבני ישראל אני ה' כלומר קבלו עול מלכותי ואז והוצאתי אתכם מסבל מלכות מצרים ועבודתם, וזהו והייתי לכם לאלקים. אלקים גימטריה הטבע רצה לומר שתרגילו עצמכם מעט מעט עד שיוקבע אצלכם ויהיה הרגל נעשה טבע, אז וידעתם כי אני ה' אלקיכם דייקא שקבלת עול מלכותי היא שעמדה לכם שע"ז נפרק מאתכם עול פרעה ועמו. (מתוך מאור ושמש)

ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם וגו' (ו, ז) והייתי הוא גם מלשון עבר. בעבר הייתי לכם לאלקים היינו בעבר היה נראה כאלו מהלכים עמהם במדת הדין, אבל וידעתם כי אני ה' אלקיכם, עתה תגיעו שגם מה שנראה כמדת הדין הוא באמת מדת הרחמים. (וללוי אמר)

ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה (ב, כג) נמצא שעלתה תפלתם השמימה לו יתברך שמו. הענין על דרך האמור ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם וכו' (ויקרא כו, מד) ופרשו בספרים לשון תשוקה שאף תשוקתם של ישראל אינו מואם יתברך שמו וכדכתיב אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחד (דברים ל, ד). (זרע קודש)

וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה (ו, ט) הנה האדם מה שהוא עושה צריך להיות בלי שום פניה רק יהיה כוונתו לשמים לבד ולא להנאת עצמו כלל, וישראל היו צדיקים שעיקר צערם בגלותם היה על גלות השכינה ולא על צרת עצמם שהיה בקושי השעבוד.

(נעם אלימלך)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א



שיחה שאלת השאלות

(נערך ונערך מאת מאת מאת)

שבאור העולם, ונגיע לבחינת צדיק אמת. ומחשבה זו קשה לו לאדם מאד, כי מאד קשה להיות בטל ומבוטל כעפרא דארעא. ובפרט כשעושה את הפעולה שלא יהיה לו שום חלק בה, ולכן לא נושענו עד כה מאורד הגלות.

ומי שחי בבחינה זו, אין העולם יכולים לסבול את ריחו, כי הקליפה מעוררת עליו מחלוקת, כי הקליפה יראה פן יגיעו כל העולם למציאות זו, והמסד המבדיל בינינו לבין הצדיק אמת, שהוא בחינת "בורא" - בחי' עפר ואפר, יתבטל כליל, ויהי בחי' "כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", ו"ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. בעבודה זו, צריך שיהיה מקושר בכל הרף עין, אין פירושו שמיד כשנכנס לעבודה זו, מיד יחיה בהתקשרות כזו בכל נשימה ונשימה, שזה קשה מאד להיות מופשט לגמרי מהמציאות, ולחיות בבחינת גולם, זה עבודה רבה של עשרות שנים, אך כל אדם ואדם שמגיע אצלו הרגע שנשימה כזו עוברת אצלו, אם פעם ביום, פעם בשבוע, פעם בחודש או יותר, אז צריך לחיות בבחינה זו, ונהיה אצלו בשעה זו ביטול כמו אצל הצדיק אמת, והניצוצות שנדחו ונתפזרו באדם זה מתלקטות שוב, והצדיק אמת (שחי כך בכל נשימה ונשימה) משתעשע עמהם בנשימה זו, ונהיה רושם בכסא הכבוד בחינת רגל רביעי, בחינת מלכות בית דוד.

ומיום "עשות ה' אלוקים ארץ ושמים", והאדם בא לבחי' "חציו לכם" ועד עתה - כל הדורות אינם חיים כך, אפשר שמדברים מזה, אבל לא חיים בבחינה זו, - אין אנו חיים בבחי' גולם ומציאות העשיה היא מסיבת כל הסיבות, ולכן באים עלינו כל החורבנות עד עתה.

והיו נשמות שהם עבדו עם עצמם ומסרו את עצמם שכן יחיו בבחי' גולם, ולולא נשמות אלו שהפקירו את עצמם, וויתרו על כל אשר להם, לצלול במעמקי הסכנות הגדולות ביותר, ובלבד להגיע לבחינת גולם, לא היה לנו קיום בכלל, ורק בזכותם אנו מתקיימים בכל הגלויות. שאור העולם המלא קליפות כחול אשר על שפת הים, ובכל נשימה ונשימה יש קטגוריא נוראה, עומדים הם (הצדיקים האמיתיים) לקבל הבליסטראות מהקטגוריא, והם הסניגורים כנגד הקטגוריא, ומעלים זכויות באור העולם, כדי שיהיה לנו זכות קיום, ונהיה כל העולם בבחי' סנגוריא, ומאור זה אנו מתקיימים, אבל הם תובעים מאתנו שנגיע ג"כ למדריגה שלהם, שגם הם לא היו תיכף ומיד בבחינה כזו, כי בתחילה היו במדריגה שלנו, רק ע"י שעמלו בעקשנות עד שהשיגו ונחלו נצחון לחיות במציאות טמיר ונעלם, ונהיו בחי' "מה אני בורא אף אתה בורא", הם הגיעו לבחינת טמיר ונעלם, בבחינת אנוש, - "ונחנו מה". והם תובעים מאתנו שנגיע גם אנו לביטול בבחינת גולם, וע"י יבטלו ויסירו כל הקטרוגים

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א



גולם;

עכשיו (ביו"ט) הרי זה זמן התרוממות, שהשכינה קרובה ביותר להיות מציאות באדם, כי משום כך נתן לנו השי"ת זמני מועד, לעשות בהם כ"א חשבון נפשו, ואז יוכל האדם להתרומם, ובפרט חבורת יהודים שהקב"ה משרה שכינתו עליהם, בבחי' צדיק אמת, בבחי' "הס קטיגור וקח סניגור, וכשנתאחד יחד לא לדבר לשון הרע איש על רעהו, ויהיה בינינו אהבה ואחוה, ונהיה מאוחדים, שהרי לכל אחד יש בלשון הרע עצמו בחינה אחרת משיש לחבירו, יעזור לנו ה' שיפסק הלשון הרע והשנאת חנם בינינו, והקב"ה ישרה שכינתו עלינו ועל מעשה ידינו, יזכנו לשלימות שהוא רוצה, תהלה מקרוצי גושי חומר, ונגיע לבחינת "ונחנו מה" כי כל שבח המלאכים הוא רק מ"ישראל - אשר בד אתפאר".

אפילו פעם אחת כשאנו מתגברים לא לדבר לשון הרע, כשנפגשים יחד, שאז יש התגברות מלחמת היצר הרועה להפרידנו, נכנס לבחי' "אין" מפחד היצר ונצחק אל ה' "אליך זעקו ונמלטו" אז יהיה בחי' "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו", ויהיה בחי' שלימות - רחמים, כי אין השטן בינינו. בחי' דביקות לייחד שם י"ק בוי"ק ביחודא שלים בשם כל ישראל, ונהי' בחינת בית שלישי; וכשנבקש לה' שיצילנו מלשון הרע, ישמע לנו, ובוודאי נגאל בקרוב, אמן.

והנה לכל אחד ואחד יש לו בחינת שלימות שאין לחבירו, ולחבירו יש בחינה אחרת של שלימות שלו אין, פי' שהנסיון שאצל אחד זה נחשב לנסיון, אצל השני אין זה נחשב כלל לנסיון, כי הפגם שיש לזה אין לזה, וכן להיפך; וכשמאוחדים יחד, ונהיה "אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם", אזי האחד מעורר את חבירו, וגורם לו להתגבר, ובזה מביאו לשלימות, ונהי' שלימות "אגודה אחת" "וטובים השנים מן האחד", שע"י השנים נהי' בחינת "אחד".

ובודאי לכל אחד ואחד מאתנו יש בחינת שלימות ששם אין הקליפה שולטת בו, ובפרט חבורת יהודים שכשמתקבצים, שאצלם יש שלימות, כמו אצל הצדיק אמת, ובלבד שלא יהיה שנאת חנם ביניהם, ואז אין כאבים, והקליפה סרה, וכמש"כ, "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו", שע"י הנסיון שאצל חבירו זה נחשב לבחי' "אחור", דהיינו שאצלו אין זה נסיון, עוזר לחבירו שהנסיון מלפניו, ונהיה בחינת "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו".

ובפרט אצל קיבוץ יהודים שנהי' התקבצותם בבחינת "צדיק אמת", ועל ידם נהיה הצדיק-אמת בבחי' שלימות, והוא בחי' "לך רד כי שחת עמך", ונהי' בחי' "חציו לה' וחציו לכם", ובטל הבחירה בנשימה זו, ומתלקטים כל הניצוצות שנדחו ונתפזרו מחטא עץ הדעת, ועד היום הם בגלות, משום שקשה מאוד להגיע לכזה חבורה, שבכל אחד ואחד יהיה את העבודה לבטל עצמו להגיע לבחינת



המשך פנינים יקרים

ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיד לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך וכו' (ה, ה) כוונת משה להראות לפרעה אשר יפליא ה' לחבב ידידיו ומזה ישער ויחליט בדעתו כי מהנמנע שיעזבם ה' בשום אופן.

והפשתה והשעורה נוכתה כי השעורה אביב והפשתה גבעול. והחטמה והכסמת לא נכו כי אפילו הנה (ט, לא-לב). הנה נודע דלעתיד יש קיום ותקומה כי אם לבעלי תורה ולתומכים ביד לומדיה ולשומעים דברי תורה ומקיימים. והרשעים שעברו על דברי תורה אין להם קיום, וזהו והפשתה הם בעלי לשון הרע וכו', והשעורה אותיות רשעה שהיא גסות הרוח נכתה יהיו מזוכים לעתיד לבא, אבל החטמה שהם כ"ב אותיות התורה והכסמת אותיות והסמכת כלומר מחזיקי תורה וסומכת לדברי חכמים ושומעת לדבריהם כל אלה לא נכו כי אפילו הנה היינו בעלי ענוה.

בא אל פרעה וגו' (י, א) מרומז בס"ת שהם אותיות אליה, שמרמז למש"כ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, ודרשו חז"ל בה' בראם, ופרעה הוא פרע ה' שמרמז להתגלות הכ"ה אתיין דאורייתא היינו שיבוא האדם להתגלות אור הקדושה כי אני הכבדתי את לכו היא בחינת כבודות הלב בהסתרה עבה, וכ"ז למען שיתי אותיות אלה בקרבו בסוד הכתוב הנ"ל אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ע"י עסק התורה שמחזירו למוטב עד שנתקרב להשי"ת ומשיג בחינת וצדיק באמונתו יחיה.

(בעניני שובבי"ם) (בפרשיות שמות וארא בא בשלה יתרו משפטים) בשבועות אלו תקנו הקדמונים ז"ל להתענות ולעשות תשובה, והנה כשנשמעו הדורות ואיננו יכולים להתעסק בתעניות כראוי עם כל זה עלינו להתאמץ בכל כוחנו בתשובה. עיקר התשובה בתורה תפלה וצדקה כפי יכולתו ובפרט בלמוד תורה שבעל פה ובירור הלכות בלבון וברור יפה, בזה הוא מקבץ חלקי הטוב והניצוצין קדישין מתוך הקליפות בסוד חיל בלע ויקיאנו (איוב כ, טו).

בזמן שבית המקדש היה קיים היה השפע האלקי עוברת לישראל ע"י קוב"ה ישירות בלי שום אמצעי, ואפילו בזמן שהיה אדם חוטא היה מקריב קרבן ומתכפר לו, ואז תיכף נתבסמו הדינים ונתבטלו המקטרגים. אמנם עתה אחר חרבן בית המקדש בעוונותינו הרבים ניתנה רשות וממשלה לשרים של מעלה שעל ידיהם תעבור השפע, כך שבסיבת העוונות והחטאים מתגברים החיצונים וחוטפים השפע לעצמם, ורק על ידי התשובה באמת ובלב שלם נתבטלו החיצונים.

יש לומר הטעם למה קבעו תענית שובבי"ם בפרשיות אלו, מפני שלומדים בתורה על עשר המכות, וכתוב במשלי (יט, כה) לץ תכה ופתי יערים, כשעוסקים בהכאת לץ נוכל ללמוד מוסר בזה שאמר משה רבינו בזאת תדע (י, יז) שעתה השיג הדעת רק חזר לחטא, מזה נוכל ללמוד מהפסוק דעת למבקש דעת, ממה שכתוב כי בפעם הזאת אני שולח את כל מגפתי אל לבך... ומזה נלמד לרכך הלב כשושנה לכלות נפש ולפייס הבורא יתברך שמו.

עיקר עבודת ימי השובבי"ם כבר כתב הגה"ק רבי אברהם מסוכטשוב וצוק"ל בהקדמת ספרו "אגלי טל" שעיון הלכה במוח הוא מתיקון שובבי"ם, וכתב שם בשם הוזה"ק במאה"כ וימרו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך (שמות א, יד) וכתב הוזה"ק וימרו את חייהם בעבודה קשה בקושיא, בחומר בקל וחומר, ובלבנים בלבון הלכתא, ובכל עבודה בשדה דא ברייתא, את כל עבודתם וגו' דא משנה, ומבואר ב"אגלי טל" אלו המנויים כאן סגולתם לתיקון שובבי"ם יעו"ש, מכאן זירו לכל לומדי התורה לקיים דברי הוזה"ק.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים



לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

